Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 8 Улиця Чарнецкого.

Редакція пôдъ ч. 13 Улиця Жуліньского.

Письма приймають ся лишь франкованѝ.

Рекламаціи неопечатанѝ вôльнѝ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ: въ Адміністраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провінціи

на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 88. Четверъ 18 (30) Цвѣтня 1891. Рôкъ I.

Адреса палаты панôвъ.

Ухваленый одноголосно проектъ адресы палаты панôвъ, розпочинае ся словами найглубшои подяки палаты панôвъ Є. Вел. Цѣсареви, яко правдивому Вôтцеви всѣхъ народôвъ австрійскихъ, котрого великôй мудрости и умѣрености мусять бути вдячнѝ, що свобôднѝ вôдъ журы о безпечность державы, можуть взяти ся до робôтъ, маючихъ на цѣли внутрѣшный розвôй.

Проектъ обговорюе вôдтакъ прихильно уступы престольнои бесѣды о удержаню мира, пôдносячи важке для економічного житя значѣне законодавчихъ задачь, заповѣдженыхъ въ престольнôй бесѣдѣ. Въ высказанôмъ Є. Вел. Цѣсаремъ бажаню, щобы до осягненя тыхъ цѣлей причинили ся всѣ, котрыхъ жура о найвысшѝ интересы стоить высше понадъ стремленя партійнѝ — въ тôмъ бажаню видить палата панôвъ поважне упôмнене, що высокимъ намѣренямъ Є. Вел. Цѣсаря можна вôдповѣсти лишь жертволюбивою участію всѣхъ, покликаныхъ до того на пôдставѣ конституціи, а правдивыхъ приятелѣвъ вôтчины. Въ патріотичнôмъ самоотверженю будуть одже мусѣли уступити передовсѣмъ бажаня поодинокихъ партій, при взаимнôмъ пошанованю своихъ становищь, и всѣ будуть мусѣли зôйти ся на спôльнôмъ ґрунтѣ при старраннôмъ точно предметовôмъ, розважаню предложень правительства.

Палата панôвъ буде уважати своимъ патріотичнымъ обовязкомъ, щобы всѣ еи члены заняли однодушне становище спôльнои працѣ. Буде то тымъ лекше, що палата панôвъ старала ся завсѣгды о удержане гармоніи межи потребами зъ огляду на єдность и державне становище монархіи, а вымогами выплываючими зъ особливыхъ вôдносинъ и окремыхъ интересôвъ королевствъ и краѣвъ. Кобы лишь таке трактоване справъ публичныхъ зробило собѣ дорогу также и поза мурами Рады державнои. На поглядъ палаты панôвъ есть то дорога найпевнѣйша до повного мира у внутрѣ державы, котрого покровителя и защитника въ особѣ Є. Величества належить безконечно величати. Тому то палата панôвъ найгорячѣйшими желанями супроводить стремленя правительства до доведеня вырôвнаня рôзниць въ однôй справѣ належачôй до соймового круга дѣланя.

Переходячи до заповѣдженыхъ въ престольнôй бесѣдѣ предложень, потверджуе проектъ адресы, що годить ся и треба поступати дальше на дорозѣ, на котру въ Австріи вже зъ добрымъ успѣхомъ вступлено, що треба пôдпирати успѣшне укладане ся економічныхъ а вôдтакъ суспôльныхъ вôдносинъ на повнôй благословеньствъ пôдставѣ чистои любови ближнего, а при тôмъ треба непохитно за найвысшу цѣль уважати: пôднесене и забезпечене якъ духовыхъ такъ и матеріяльныхъ благодатей всѣхъ народôвъ.

Проектъ адресы витае прихильно заповѣдженѝ въ престольнôй бесѣдѣ предложеня до законôвъ для забезпеченя долѣ робôтникôвъ, занятыхъ въ промыслѣ дрôбнôмъ и въ бôльшихъ предприемствахъ промысловыхъ, для орґанізаціи стану господарского, для улекшень комунікаційныхъ на водѣ и суши, для пôднесеня рôльництва, промыслу и торговлѣ.

Палата панôвъ бажаючи найщирѣйше закôнченя розпочатого управильненя вôдносинъ торговельно-політичныхъ зъ заграницею не може не высказати ожиданя, що рôвновага въ господарцѣ державнôй, осягнена зъ великими жертвами людности, буде и дальше при помочи розважного умѣреня удержана. Тогды то буде можна вже въ недалекôй будучности ожидати загально пожаданои реформы безпосередныхъ податкôвъ и остаточного управильненя валюты.

Позаякъ найважнѣйшу пôдставу моральности людскои можна осягнути лишь при помочи реліґійного выхованя и вôдповѣдного образованя, то палата панôвъ видить важный моментъ для поправы вôдносинъ суспôльныхъ, въ завѣреню, що правительство буде звертати увагу и безустанну опѣку на просвѣту у всѣхъ напрямахъ. Палата панôвъ звертае ся зъ цѣлою симпатіею до змагань правительства, стремлячихъ до скорого и дешевого вымѣру справедливости, а также до заповѣдженыхъ предложень, маючихъ на цѣли добро збôльшеного Вѣдня. Всѣ члены палаты панôвъ будуть спôльно працювати въ тôмъ напрямѣ, щобы подрôбнымъ совѣстнымъ розслѣдженемъ предложень оцѣнити ихъ справедливо.

Въ такôмъ случаю прийде до певного легкого погодженя ся идей, стремлячихъ до того, щобы забезпечити успѣхъ змаганямъ до поправы суспôльного положеня народôвъ, пôднесенемъ обычаѣвъ и добробыту, тыхъ народôвъ, котрѝ всѣ серци Є. Величества суть рôвно

Задля святои землѣ.

Стежка передъ хатою.

(Повѣсть Севера).

(Дальше).

VI.

Другого дня, досвѣта, бѣлѝ, розкиненѝ хмарки блукали лѣниво, въ по-за нихъ продиравъ ся блакитъ и соняшнѝ лучѣ. Птицѣ зачали свои спѣвы, товарина ишла весело шляхомъ на оболоня, а въ людей радували ся серця. Вертало сонце, роскôшнымъ тепломъ обдавало ихъ тѣла, збôже на загонахъ обсыхало, бараболѣ по доіци потемнѣли, земля паровала, пшениця цвила, запахъ ростучихъ при шляху липъ розходивъ ся докола зъ гранемъ пчôлъ. Въ цѣлôмъ селѣ закипѣло, якъ въ улію. Реване худобы, спѣвы, ляскъ батогôвъ, смѣхи и проклоны зливали ся разомъ, складаючись на музику працѣ и сѣльского житя.

Грицъ запрягъ конѣ до плуга, щобы споклидати батькôвъ облôгъ. Вбѣгъ до хаты по батôгъ.

— А вертай скорше — озвала ся до него ласкаво мати.

Хлопець обернувъ ся.

— Або що?

— Треба переодягнутись.

— На що?

— Пôйдешь зъ батькомъ до Гулички, поклонити ся старôй о Марину.

— Не хочу кланяти ся! Не хочу Марины! на женитьбу ще часъ.

Луснувъ дверьми и пôйшовъ, а лякаючи ся, щобы мати не выбѣгла за нимъ, вхопивъ важки, затявъ батогомъ и выѣхавъ кôньми трапомъ зъ подвôра за ворота.

— Почкай-же ты лайдачко! Дамъ я тобѣ. ты *скалозубе* на розпутю!... то ты сына матери будешь вôдбирати!

Руки въ неи стали трясти ся, уста дрожати. Вхопила за полѣно, а що не мала нимъ кого вдарити, вергла прôчь.

— И що-жь, ты старый роззяво, зробивъ тою своею головою мудрою?... „тихо пно тихо“ — стала поглумлювати чоловѣка. — А теперь що? хлопець нѣ чути за Марину не хоче. А пропалабы ты бабо, нѣжь мала родити такѝ зѣрки, чи зизы!

На всѣхъ була лиха, гнѣвъ еи змагавъ ся тымъ бôльше, що не мала на кôмъ зôгнати.

— Де-жь мôй старый? — кликала, вызираючи вôкномъ на обору. — Сидить си въ коршмѣ и гостить ся зъ жидомъ. Великій панъ, вôйтъ, урядникъ, пе пиво, люде ему кланяють ся, а вôнъ горо́ѣжить ся дуракъ, а власнои дитины не знае ратувати.

Вôйтиха вôдгадала: еи чоловѣкъ повернувши зъ дому божого и зъ гостины у егомосця вôдпочивавъ въ коршмѣ, пивъ пиво и нишкомъ радивъ ся зъ жидомъ.

* * *

Гуличка пробудилась вже геть-геть надъ днемъ та, славлячи сонѣйко святе, згадувала вчерашнѝ пригоды: якъ *куцый* водивъ еи по моклякахъ, якъ дарувала хустку дѣвчинѣ. Жаль ѣй було святочнои хустки, та страхъ передъ куцымъ ще не минувъ Зôрвала ся, отворила вôкно та поглядала на вôльховѝ корчѣ. Золотомъ миготяче сонце плыло по сѣрôмъ блакитѣ неба, выпиваючи бѣлявѝ мраки, що тулились въ корчахъ; воробцѣ чвірінькали весело, легонькій вѣтрець шелепотѣвъ мокрымъ листемъ, на болоню свѣтилась до сонця роса, здалека залѣтавъ веселый гамôръ.... Стара перехрестилась, сплюнула на учорашну мару и засмѣялась на вôдвагу.

— Дурна я була, тай по всьому! — рѣшила.

Загорнулась, зъѣла снѣдане, що ѣй лишила Марина въ горшку, и выйшла на свѣтъ божій. Зайшла на обору, оглянула стодолу, всунула голову до хлѣва, озирнулась, постояла, не знаючи, до чого забратись, хочь роботы було богато. Самота, може першій разъ въ житю, выдалась ѣй тяжкою, шукала очима людей. Хочь бы тобѣ одна кума — куды окомъ повернешь, хаты позамыканѝ. Марина обгартае бульбы, люде при сѣнѣ.... Вернула до хаты, завергла хустку черезъ плечѣ, и, зôтхаючи, пôйшла поволи задумана до коршмы.

Вôйтъ зъ жидомъ переглянулись мовчки.

— Панѣ Гуличка, се велике *свято* для мене! Треба въ коминѣ вугльомъ записати!

Мортко кланявъ ся и поглядавъ на вôйта.

— Въ самый часъ вы прийшли, моя кумо, я заговоривъ ся зъ жидомъ, та вже й кучитись взяло.

Старôй пôдхлѣбило вôйтове та жидове приняте.

дороги̂ и всѣ такожъ повинни̂ мати рôвну участь въ правахъ и користяхъ запорученыхъ конституцією. Вдоволенемъ народôвъ стѣснить ся якъ найкрѣпше та звязь, котра сполучає ихъ въ державѣ и котра въ найвѣрнѣйшôмъ привязаню до святои особы Є. Величества знаходить свôй найвысшій выразъ.

Проектъ сей стане на порядку дневнôмъ повнои палаты панôвъ дня 30 с. м.

Рада державна.

(8-ме засѣдане палаты послôвъ зъ дня 28 цвѣтня). На початку засѣданя предложило правительство проектъ закона о увôльненю вôдъ належитостей майна спадкового по особахъ, котри̂ не мали права горожаньства австрійского, о скôлько въ тôмъ взглядѣ буде забезпечена взаимнôсть другихъ державъ. — Міністеръ краєвои обороны предложивъ проектъ закона въ справѣ доповненя §§. 17 и 52 закона войскового. — Міністеръ фінансôвъ повѣдомивъ палату, що провізоричный буджетъ одержавъ цѣсарску санкцію. — Кн. Ліхтенштайнъ и тов. поставили внесенє въ справѣ змѣны закона промыслового.

Президентъ палаты д-ръ Смолька заявивъ, що кôлькохъ послôвъ домагало ся, щобы вôнъ, завôзвавъ пос. Бльоха до порядку, бо вôнъ на попереднôмъ засѣданю пôдчасъ бесѣды посла Шнайдера крикнувъ, що Шнайдеръ належить „до дому поправы.“ Президентъ сказавъ, що позаякъ того не ма въ протоколѣ записаного, то вôнъ не може завзывати до порядку. На то зажадавъ Бльохъ голосу и сказавъ, що вôнъ дѣйстно такъ вôдозвавъ ся и дивує ся, чому то не записано до протоколу. Видко, що нема рôвноправности, бо коли все, що антісеміты выговорюють на жидôвъ записує ся, то жиды не мають нѣякои опѣки. Президентъ завôзвавъ тогды Бльоха до порядку, а коли той хотѣвъ ще дальше говорити, вôдобравъ ему голосъ. Кôлькохъ послôвъ стало опôсля завзывати Шнайдера, щобы и вôнъ щось сказавъ. На то вôдозвавъ ся Шнайдеръ на весь голосъ: Зрѣкаю ся голосу, бо то лишь жидъ говоривъ. Въ палатѣ наставъ неспокôй, котрый тревавъ довшій часъ и дались почути голосы: „То нечуване!“ За повысши̂ слова Шнайдера завôзвавъ президентъ Смолька его до порядку.

Зъ порядку дневного ухвалено новелю до закона о вдовахъ и сиротахъ по войсковыхъ въ другôмъ и третôмъ читаню. — Внесеня Жака о обєктивнôмъ поступованю въ справахъ прасовыхъ, передано комісіи зъ 18 членôвъ.

Пос. Тільшеръ мотивувавъ внесенє о змѣнѣ ординаціи выборчои до Рады державнои, черезъ заведенє безпосередныхъ выборôвъ зъ громадъ сѣльскихъ, а през. Смолька зробивъ предложенє, щобы для скороченя часу велася дебата рôвночасно и надъ другими подôбными внесенями Пленера, Фірнкранца и Ґесмана. Всѣ три послы мотивували отже свои внесеня и на тôмъ перервано засѣданє, а слѣдующе назначено на пятницю.

Комісія для справдженя выборôвъ, роздѣлила акты выборчи̂ тыхъ выборôвъ, противъ котрыхъ наспѣли протесты. Такъ дôставъ пос. Быкъ акты зъ выбору пос. Борковского, пос. Абрагамович акты пос. Плажека, пос. Гельцелєтъ акты Бльоха, пос. Телишевскій акты Маршета, пос. Ґенцель акты Єнджейовича.

Переглядъ політичный.

Міністерство рôльництва зажадало вôдъ всѣхъ намѣстництвъ и правительствъ краєвыхъ справоздань о станѣ людности рôльничои а заразомъ выслало въ тôй цѣли и квестіонарь, жадаючи вôдповѣди на поодиноки̂ пытаня до кôнця мая. Мѣжь иншими находить ся въ тôмъ квестіонари и пытанє що до способу, въ якій селяне роздобувають собѣ кредитъ та пôдъ якими условіями; дальше єсть пытанє, що до вôдносинъ продукціи, збуту и вôдносинъ товариствъ рôльничихъ а заразомъ и заступства интересôвъ рôльничихъ и. т. д.

Зъ Берлина доносять знову, и то вже въ формѣ рѣшучôй, що не было и нема мовы о приѣздѣ цѣсаря Вільгельма до Букарешту на ювилей панованя короля Кароля.

Въ четверъ дня 30 с. м. має вôдбути ся въ Ганноверскôмъ тѣснѣйшій выбôръ межи кн. Бісмаркомъ а его контркандидатомъ, соціялістомъ Шмальфельдомъ. По сѣй причинѣ пише одна зъ ганноверскихъ ґазетъ: „Было бы добре, щобы всѣ усунули ся вôдъ голосованя. Кождый впрочôмъ самъ зъ собою почислить ся, чи має станути до урны выборчои; можна однакожь рѣшучо завѣрити, що не знайде ся анѣ оденъ Гановерець, котрый вôддавъ бы свôй голосъ на кн. Бісмарка, чоловѣка, котрый ставъ ся причиною всего нашого нещастя, а теперь ще зъ насъ насмѣває ся“. Соціялъ-демократы розвинули велику аґітацію и суть певни̂ того, що побѣдять та не перепустять кн. Бісмарка.

Кажуть, що царска пара постановила въ осени, въ падолистѣ выѣхати до Копенгаґи и тамъ буде обходити своє срѣбне весѣлє. Зъ сего вносять нѣмецки̂ ґазеты, що для ситуаціи політичнои суть якъ найлѣпши̂ выгляды.

Зъ Одесы доносять, що послѣдными часами стало дуже богато людей выходити зъ Криму до Америки, головно до Бразиліи. Правительство выдало строгій наказъ, щобы нѣкого зъ краю не выпускати.

Актъ переходу на православіє жѣнки велик. кн. Серґія вôдбувъ ся въ суботу, въ присутности царя, царицѣ и всѣхъ членôвъ царского двору. Актъ сей довершивъ митрополитъ петербургскій и московскій, Яничевъ.

Минувшои суботы зроблено въ Парижи ревізію у многихъ бувшихъ членôвъ ліґи патріотичнои и сконфісковано богато депешъ высыланыхъ до ґен. Буляньжера, листы многихъ послôвъ и богато паперôвъ, котри̂ доказують, що ліґа утворила ся на ново и дѣлає якъ дѣлала давнѣйше.

Декотри̂ францускі ґазеты доносять, що кн. Вікторъ Наполеонъ, сынъ помершого недавно въ Римѣ кн. Єронима, котрого батько бувъ вырѣкъ ся, постановивъ на радѣ родиннôй у бувшои цѣсаревои Евгеніи въ Санъ-Ремо выдати маніфестъ до француского народу. На радѣ тôй не было его молодшого брата, а законного наслѣдника по кн. Єронимѣ, Людвика. Маніфестъ мавъ бути выданый заразъ, але тому спротививъ ся король Гумбертъ, котрый противный всякôй запутанинѣ зъ Франціею и не хоче пристати на то, щобы маніфестъ бувъ выданый на италіяньскôй земли. Позаякъ и король бельґійскій не приставъ бы на то, щобы маніфестъ бувъ выданый въ Бельґіи, то кн. Вікторъ думає поѣхати до Швайцаріи и тамъ его выдати.

Результатъ выборôвъ въ Румуніи зрадувавъ дуже верховодячи̂ круги въ Петербурзѣ а въ цѣлôй Европѣ звернувъ увагу на себе и выкликавъ обаву, чи Румунія при теперѣшнôмъ правительствѣ не схоче перехиляти ся на сторону Россіи и чи не стане однымъ чинникомъ бôльше для запутанинъ на балканьскôмъ пôвостровѣ. Результатъ выборôвъ єсть такій: на

— Млоѣть мя вôдъ самого раня, — каже Гуличка — та чогось ми такъ маркотно, що и рады собѣ дати не можу.

Звернула ся до жида:

— Дайте тои зъ полиномъ!

Жидъ наливъ чарку ясно-зеленою горѣвкою.

Стара взяла въ пальцѣ, пôднесла въ гору, кивнула головою до войта:

— Дай намъ Боже, куме!

— Пийте здорови̂! — вôдповѣвъ войтъ, осмѣхаючись по войтôвски, а лакомо.

Другу чарку подала войтови.

— Ну, якже вамъ? — поспытавъ войтъ.

— Пече, — каже стара, вказуючи пальцьомъ на жолудокъ.

— Нѣчо, розôйде ся по костяхъ. Добра на журу.

— Що тутъ о журѣ говорити до такои богачки! — втрутивъ ся жидъ.

— Не будь дурный, Мортку; мало я еи маю?

— Ни, на *приклядъ?* — поспытавъ жидъ, перехилюючи збыточно голову.

Стара погадала хвилину, а що донька ѣи ненастанно стояла передъ очима, промовила мимохôтъ:

— А дѣвчина?

Жидъ переглянувъ ся зъ войтомъ.

— То правда; — вôдозвавъ ся жидъ — дѣвчина дôйшла до своихъ лѣтъ, а що тамъ зъ хлопцями баламутить ся....

— Брешешь! — крикнула. — Я еи пильную, якъ въ головѣ ока, а що тамъ разъ....

— Дайте спокôй кумо; — перервавъ солодко войтъ — таке саме маю зô своимъ. Якъ ваша за Антошкомъ, такъ мôй за тою пустѣйкою.

— Ни, чого тутъ грызти ся? — рѣшивъ жидъ поважно. — Панѣ Гуличка, найбôльша богачка въ селѣ, войтъ — панъ! У однои одиначка, у другого одинакъ; хлѣба сила, срѣбла найде ся цѣлый горнець!

— Що вы таке плетете! — обрушила ся стара, рада на своє богацтво.

— Нехай я плету. И по що жура? Запровадити молодыхъ до попа, обдѣлити справедливо, ни, нехай собѣ гуляють.

— А я сама спрôтка на старôсть, що пакъ буду робити?

— Або я изъ своєю старою безъ хлопця? — додавъ войтъ.

Жидъ выйшовъ изъ-за шинквасу.

— Що ту говорити въ коршмѣ о такихъ великихъ рѣчахъ: прошу до алькира на мѣдъ. *Я* прошу, — додавъ гордо, бючи ся легко пальцьомъ въ груди.

Войтъ згодивъ ся, Мортко йшовъ напередъ, а стара за войтомъ.

Сѣли въ трôйку за столомъ, застеленымъ рожевымъ обрусикомъ въ рожеви̂ цвѣты. Рифка подала фляшку меду и чарки. Мортко поцмокувавъ та хваливъ.

— Вы бануєте за донькою, войтъ за сыномъ, а таки дѣтямъ не можна робити кривды. Панъ Бôгъ бы не простивъ! Анѣ панъ *вуйце*, анѣ панѣ Гуличка образы божои не хотять.

— А найже Матѣнка божа заступить! — закликала стара.

— За ваше здоровлє! — говоривъ жидъ поважно дальше, штуркаючи чаркою объ чарку войтову та Гулички.

Выпивши, наливъ знову чарки.

— Та я, Богомъ сказавши, не маю нѣчо противъ Марины, — сказавъ зпроволока войтъ — дѣвчина тиха, роботяща, а що за Антошкомъ бѣгає, та зызомъ ся дивить....

— За ти̂ зызы додадуть панѣ Гуличка бôльше о два морґи луки; за кождый зызъ морґъ.

— Чи ты ся сказивъ, жиде, — крикнула баба. — А щожь то, я кривлю ся на еи зызы? До пана Бога на скаргу, а мене не займай!

— Я лишь такъ жартую! — почавъ звиняти ся жидъ, мѣркуючи, що за остро взявъ ся до рѣчи. — На ваше здоровлє!

Потрясъ ярмуркою до старои, чарки задзенькали, мѣдъ почавъ робити, розохочуючи поволи богачку.

— Зызы, зызы! — шептала. — Та що, що зызы? Дѣвчина здорова, мôцна!

— А мому що хибує, — вôдозвавъ ся гордовито войтъ.

— Хлопець, якъ и други̂, — вôдворкнула стара.

— А якъ бы щось хибувало, дали бы вы дѣвчину?

— Якъ бы хотѣла.

— Ага, она за Антошка хоче.

Стара пôднесла въ гору затисненый кулакъ.

(Дальше буде.)

183 мандатôвъ припало партіи правительственнôй 103, опозиція здобула 40 а ще мае ся вôдбути 40 тѣснѣйшихъ выборôвъ. Теперѣшне боярске правительство прихильне Россіи буде отже розпоряджати значною бôльшостію.

Presse пише, що всякій поголоски мовь то бы королева Наталія рѣшилась лишь передъ силою уступити зъ Бѣлграду, суть неправдивѝ. Противно, можна припускати, що королева схоче увзглядняти предложеній ѣй мотивы и добровôльно усуне ся вôдъ свого сына.

Правительство болгарске въ слѣдствѣ за убійниками Белчева дôстало доказы на то, що секретарь аґентіи болгарскои въ Букарештѣ, Владиґеровъ, належавъ до партіи, котра хотѣла выкликати переворотъ въ Болгаріи. Въ помешканю его найдено мѣжь паперами много доказôвъ его вины. Слѣдство показало, що Владиґеровъ, дôставши минувшого року призволене и помôчь матеріяльну на студія у Франціи, замѣсть удати ся туды, выѣхавъ до Петербурга и Одесы, де зазнакомивъ ся зъ найвиднѣйшими панславістами, и разомъ зъ ними укладавъ пляны на погибель власнои вôтчины.

Новинки.

— **Именованя.** Директоръ нѣмецкои ґимназіи у Львовѣ, Едвардъ Гамерскій, отримавъ по причинѣ спенсіонованя гôдность совѣтника шкôльного. — Инжиніръ Инолитъ Збышевскій именованый старшимъ нижиніромъ; адъюнктъ будôвництва Вікторъ Поляякъ, именованый инжиніромъ, въ службѣ будôвництва державного въ Галичинѣ. — Контрольоръ почтовый, Иванъ Бішофъ у Львовѣ, именованый старшимъ контрольоромъ при тôмже урядѣ почтовôмъ. — Ц. к. Намѣстництво именувало комісарями для надзору котлôвъ паровыхъ: Ц. к. инжиніра Тому Сломского въ Коломыи, для повѣтôвъ коломыйского, косôвского и снятиньского; ц. к. инжиніра Льва Кробицкого, въ Золочевѣ, для повѣтôвъ; золочѣвского, брôдского и Камѣнки струмиловои.

— **Хоръ рускихъ питомцѣвъ духовнои семінаріи** выконае въ Велику пятницю 1 н. ст. мая с. р. въ церкви семінарскôй тѝ страстнѝ псальмы: 1. Дм. Бортняньского „Благообразный иІосифъ“ A-mol. — 2. Бортняньского: Концертъ XXXII „Скажи ми Господи“ C-mol. — 3. Ив. Лавровского „Искупилъ ны еси“ A-dur. 4. Бортняньского: Концертъ XXXIII „Вскую прискорбна еси“ D-mol. 5. Гесселя Рудковского: а) „Насъ ради“ C-mol. — б) „Егда на крестѣ“ Es-dur. в) „Яко овча“ Es-dur. 6. Бортяньского: концертъ XXVII „Гласомъ моимъ“ C-mol. — Початокъ точно о годинѣ 3½ по полудни.

— **Кн. Адамъ Сапѣга** дôставъ вôдъ папы ленту ордера св. Григорія Великого, задля заслугъ, якѝ положивъ фондованемъ домôвъ Божихъ и вѣнованемъ парохій.

— **Пригодамъ зô скажеными звѣрятами** на Буковинѣ не ма конця. Оногды рано въ селѣ Луковцяхъ пôдъ Черновцями укусивъ великій якійсь песъ селянку Марію Теодорчукъ. Перелякана жѣнка пустилась зъ крикомъ „Вовкъ!“ бѣгти ажь до Черновець и тутъ на улици стративши силы, упала безпритомна. Станъ еи здоровля небезпечный. — Зъ Новоселицѣ доносять, що тамтого четверга появили ся два вовки пôдъ селомъ Легучены; оденъ зъ нихъ кинувъ ся на переходячого селянина и укусивъ его. Въ Джуринѣ сказила ся корова одного селянина, скажене звѣря убито. Староство черновецке завозвало до складокъ для родинъ нещастныхъ жертвъ и до теперь зôбрано 462 зр. — Д-ръ Бабешь въ Букарештѣ телеграфувавъ до Черновець, що прийме ще и прочихъ 15 покусаныхъ до свого заведеня а президентъ краю ґр. Паче повѣдомивъ о тôмъ Выдѣлъ краевый, котрый заразъ вызначивъ 1000 зр. на перевôзъ и лѣчене нещасныхъ въ Букарештѣ. Зъ оставшихъ ся 15 въ Черновцяхъ згодились однакожь лишь 7 ѣхати до Букарешту, а прочѝ не хотѣли нѣякъ дати ся намовити до ѣзды. Въ понедѣлокъ пополудни выѣхали отже тѝ сѣмъ до Букарешту пôдъ проводомъ д-ра Коспилицкого.

— **Незвычайна туча** навѣстила въ Збаравскôмъ село Гнилички. Дня 19 с. м. около 10½ год. рано надôйшла зъ полудневого всходу невеличка хмарка зъ котрои спавъ рѣсный градъ, величины гороху и грубымъ покрываломъ застеливъ зеленѣючу ся вже траву. По градѣ, середъ громôвъ и блыскавокъ пôшовъ густый дощь. Пôдчасъ тои громовицѣ блыснуло надъ мѣсцевою церквою и далось чути трѣснене, мовьбы зô спаленои капслѣ. Бувъ се громъ, котрый ударивъ о бляху на церквѣ, а потôмъ зôйшовши руркою бляшаною при вôкнѣ до церкви, перелетѣвъ по надъ великимъ престоломъ о ½ метра надъ головою стоячого при службѣ Божôй священика. На серединѣ церкви роздѣлила ся искра на двѣ части, зъ котрыхъ одна ударила въ дрôтъ павука, зôйшла по нѣмъ на лѣхтарѣ, а зъ нихъ на людей, котрыхъ надъ двацять поразила, неубивши однакъ нѣкого. Однôй лишь жѣнцѣ выпалило дѣру въ кожусѣ и пятно на тѣлѣ, величины ½ кр. Дивна рѣчь се, що на мѣсци не було чути нѣякого гуку вôдъ сего грому а на другôмъ конци села ажь шибы вôдъ гуку повыпадали.

— **Зôйшовъ зъ розуму черезъ ворожку.** Въ селѣ Волчковѣ коло Галича селянинъ тамошный Францъ Томащукъ прийшовъ до ворожки Маланки Куцикъ зъ дому Крыса, що жие въ Залуквѣ та домагавъ ся, щобы выворожила ему, якъ ему поводитись буде и чи довго буде жити. Ворожка сказала ему, що небавкомъ погорить и що въ тôмъ огни самъ живцемъ спалить ся. Бѣдачиско повѣривъ словамъ ворожки и такъ собѣ тѝ слова взявъ до серця, що якъ прийшовъ до хаты, то за два днѣ зôйшовъ зъ розуму и теперь гадае, „що вôнъ вже палить ся“. — Мимо опѣки лѣкарскои не прийшовъ вôнъ и доси до розуму. Командантъ станіславôвскои жандармеріи разомъ зъ начальникомъ громадскимъ Зубкевичемъ справдили фактъ, повѣдомили о тôй пригодѣ вôдповѣднѝ власти и есть надѣя, що тѝ покарають остро ворожку.

Господарство, промыслъ и торговля.

Чи хробаки дощевѝ шкôдливѝ въ господарствѣ?

Неразъ можна почути, якъ нашѝ господинѣ дуже жалують ся на шкоду, якѝ роблять хробаки въ городѣ и длятого, де лишь можуть нищать и убивають найневиннѣйше бѣднѝ сотворѣня, котрѝ радше приносять господарству пожитокъ якъ шкоду. Причина того есть та, що мало хто розумѣе, котрѝ хробы роблять шкоду. Кажуть загально, що хробы пôдгризають у ростинъ молоденьке корѣне, зъ чого ростина вôдтакъ усихае. Певно, що суть такѝ звѣрятка въ земли, котрѝ пôдгризають корѣне, тôлькожь то не суть тѝ хробаки, що по найбôльшôй части вылазать зъ землѣ по теплôмъ дощи, повзають ся по земли въ той способъ, що стягають ся и розтягають, бо, бачите, цѣле ихъ тѣло зложене зъ перстенцѣвъ, полученыхъ зъ собою шкôркою, котра то стягае ся то розтягае ся. Хробаки дощевѝ найлѣпше пôзнати по тôмъ, що они попадъ своими норками понасыпують купинки землѣ уложенои зъ дуже мѣлкихъ грудочокъ. Иногдѣ лучае ся, що такихъ хробакôвъ есть чи то въ городѣ, чи въ садѣ, або и на сѣножатяхъ дуже богато, а тогды загально думають, що то они роблять найбôльшу шкоду. Показало ся однакожь, що такъ не есть. Професоръ Вольный въ Монаховѣ робивъ не разъ пробы зъ тыми хробаками и переконавъ ся, що они не то нешкôдливѝ для господарства, але противно, навѣть дуже пожиточнѝ. Вольный пробовавъ передовсѣмъ, на якôй земли удають ся лѣпше всѣлякѝ розстины господарскѝ: чи на той земли, де есть богато хробакôвъ дощевыхъ, чи на тôй, де ихъ зовсѣмъ нема? Вôнъ робивъ тѝ пробы цѣлыми роками и показало ся, що тѝ хробаки суть для ростинъ дуже пожиточнѝ.

Вольный садивъ всѣлякѝ ростины разъ въ такôй земли, де було повно хробôвъ а вôдтакъ въ земли, де хробôвъ зовсѣмъ не було. Показало ся, що всѣ ростины въ хробачливôй земли розрастали ся вже зъ самого початку красне и дужше и жадна зъ нихъ не усыхала, що хробаки имъ зовсѣмъ не шкодили; на земли було повно хробаковыхъ норъ а понадъ вими всюды стояли повикиданѝ купинки землѣ. До тои пробы бравъ проф. Вольный горохъ, фасолю, ленчу, жито, овесъ, гречку, рѣпакъ, ленъ, льнянку, бараболѣ и бураки. Всѣ пробы и зô всѣми тыми ростинами показали, що урожай зъ тыхъ, що росли на хробачливôй земли, бувъ значно лѣпшій якъ зъ тыхъ, що росли на земли, де не було нѣякихъ хробакôвъ. Такъ давало жито о 59 зеренъ бôльше, фасоля о 81, рѣпакъ о 231, а горохъ о 24 зеренъ бôльше. Такъ само показало ся, що и солома, бульба а навѣть листе було численнѣйше на тыхъ ростинахъ, що росли на хробачливôй земли.

Правда, що на поли або и въ городѣ не видко того, щобы хробы такъ значно причинили ся до урожайности, але то для того, що на великѝ просторы землѣ припадае далеко менше хробакôвъ дощевыхъ, якъ то може бути въ штучно приготовленôй земли. Вôдтакъ же треба мати и то на увазѣ, що дощевѝ хробаки не въ кождôй земли бувають. А всежь таки показуе ся, що хробаки причиняють ся значно до урожаю.

Спытайможь теперь, длячого то такъ бувае? Вôдповѣдь на то така: Хробаки дощевѝ передовсѣмъ роздроблюють землю и роблять еи пухкою, черезъ що ґрунтъ навѣть, такъ сказати бы, нарастае. Норами, якѝ они роблять въ земли, може вода далеко лекше сплывати и переходити воздухъ, земля лекше провѣтрюесь. Що дѣйство вода и воздухъ переходять лекше черезъ землю хробачливу, показали робленѝ досвѣды. Звѣстно преце, що хробаки дощевѝ показують ся найчисленнѣйше на вохкихъ ґрунтахъ; они вертять тутъ землю спроваджують черезъ норы воду зъ неи, роблять еи приступнѣйшою для воздуха и тымъ способомъ не допускають, щобы ґрунтъ стававъ квасный. Въ такôй одже земли, де суть дощевѝ хробаки, части ростиннѝ и звѣрячѝ не гниють а лишь поволи бутвѣють и тымъ способомъ доставляють ростинамъ, що на нихъ вырастають бôльше поживы.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

Львôвъ: пшениця 8·50 до 9·05, жито 6·25 до 6·60; ячмѣнь 5·50 до 6·40; овесъ 6·65 до 7·10; рѣпакъ 11·— до 12·10; горохъ 6·— до 10·75; выка —.— до —.—; льнянка —.— до —.—; конюшина червона 42·— до 52·—; бѣла —.— до —.— зр. шведска —.— до —.—; Хмѣль —.— до —.— зр. за 50 кільо мѣсце Львôвъ. Оковита готова за 10.000 літрôвъ —.— до —.— мѣсце Львôвъ.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Бѣлградъ 29 цвѣтня. Правительство сербске вôдмовило Болгаріи выданя Ризова, бо межи Сербією а Болгаріею нема нѣякои угоды що до выданя злочинцѣвъ и не було такожь нѣякого такого прецеденсу. Ґр. Гуніяді вôдвѣдавъ королеву Наталію. Потверджуесь, що візита ся мала цѣль наклонити королеву, щобы она пôддала ся ухвалѣ скупштины.

Бѣлградъ, 29 цвѣтня. Есть вже фактомъ, що міністеръ вôйны подавъ ся до дімісіи; реґентія не рѣшила ся ще, чи мае дімісію приняти, чи нѣ. Приѣхавъ тутъ гр. Гуніяді, и яко гôсть короля, замешкавъ въ королѣвскôй палатѣ.

Софія, 29 цвѣтня. Аґентія балканьска доносить, що вѣсти, будь-то-бы правительство болгарске намѣряло поробити якѝ кроки у Порты въ справѣ признаня кн. Фердинанда княземъ болгарскимъ, и що на случай вôдмовы готове оголосити независимôсть Болгаріи, суть лишь чистою выдумкою. Аґентія есть уповажнена заявити, що въ софійскихъ кругахъ правительственныхъ нѣхто о тôмъ и не думае. Такъ само неправдивѝ суть и вѣсти, о посуваню войска на сербску границю.

Кольонія, 29 цвѣтня. Въ наслѣдокъ страйку гôрникôвъ, давъ ся почути такій бракъ вугля, що богато фабрикъ зелѣза въ округѣ Зименъ и въ надреньскихъ провинціяхъ мусѣло застановити роботу.

Ґрасъ 29 цвѣтня. Анґлійска королева Вікторія выѣхала вчера пополудни до Шербурґа. Публика пращала еи дуже сердечно а музыка при вôдъѣздѣ заграла анґлійскій имнъ.

Римъ 29 цвѣтня. Папа принимавъ архіепископа Грушу. Парляментъ ухваливъ дуже великою бôльшостію заснованє земского института кредитового.

Лондонъ 29 цвѣтня. Появилась тутъ инфлюенца, занесена въ провинціи, але недуга не есть дуже остра.

Парижь 29 цвѣтня. Правительство не хоче пристати на то, щобы кн. Еронима Наполеона похоронено на Корсицѣ.

Одвѣчательный редакторъ: Адамъ Креховецкій

ИНСЕРАТЫ до „Народнои Часописи“ просимо пересылати до конторы пана **ЛЬЕОПОЛЬДА ЛИТЫНЬСКОГО** у Львовѣ, ул. Валова ч. 14. Цѣна стиха въ одноразовôмъ инсератѣ стоить 7 кр., при бôльше разовôмъ помѣщеню 6 кр. ôдъ стиха петитового. Пп. Купцѣ и Промышленники, котрî частѣйше будуть свои оповѣщеня умѣщати, одержують ôдповѣдный рабатъ.

ЛЮДВИКЪ ГОЛОВАЦКІЙ

перша краєва

ФАБРИКА КОРОБОКЪ

пôдъ ч. 194

въ Замарстиновѣ пôдъ Львовомъ.

ôдъ 12 лѣтъ истнуюча фабрика выраблює, при помочи найновѣйшихъ машинъ, коробочки картоновî всякои якости и всякои величины до вытылокъ для аптикъ, коробочки и касетки до чаю зъ друкомъ золотымъ и чорнымъ зô станіолю и безъ тои, коробочки на салярнî выробы, до карточокъ візитовыхъ, покрышки на бритвы, якъ такожь и всяки иншî выробы въ объємъ тои фабрики входячî.

Замовленя выраблює по цѣнахъ низкихъ и въ якъ найкоротшôмъ часѣ. Цѣна за 100 кор. и пачокъ со станіолью и зъ золотымъ друкомъ пôвъ к. 16 зр. 8 зр., чверть к. 9 зр. 4 зр. одна 16 к. 6 зр. 3 кр. безъ станіоли и безъ станіоли и безъ золотого друку зъ чорнымъ друкомъ 100 короб. и пôлокъ на пôвъ к. 13 зр. 5 кр. чверть к. 7 зр., 2.50 зр., одна 16 к. 4 зр. 1 50 и т. д.

При бôлшихъ замовленяхъ удѣлає ся ôдповѣдный рабатъ.

Маю честь завѣдомити, що въ моихъ

СКЛАДАХЪ МАТЕРІЯЛÔВЪ БУДÔВЛЯНЫХЪ

и фабрицѣ выробôвъ бетоновыхъ

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 16. — Тельефонъ ч. 180. — въ Перемышли ул. Мицкевича ч. 249 напротивъ готелю Viktoria, удержую слѣдуючî артикулы, котрî доставляю по якъ найдоступнѣйшихъ цѣнахъ и условіяхъ.

Цементъ найславнѣйшои марки. — **Вапно** гидравлічне и скальне. — **Ґипсъ** мурарскій, навозовый, штукаторскій и алябастровый, печи кафлевî, пôдлоги, руры, рынны, жолобы и мушлѣ штайнґутовî, тоже и цементовî власного выробу, папу дахову, плыты ізоляційнî, цеглы и плыты пекарскî огнетревалî, дрены и дахôвки, рожнî вôдливы зелѣзнî будôвлянî а именно: слупы, крокштины, балясы до сходôвъ и бальконôвъ, дверцѣ герметичнî до печей, руры спустовî, слупы до лятарнь *и въ загалѣ всякî матеріялы входячî въ составъ будôвлѣ.*

Особенно звертаю увагу на пôдлоги штайнґутовî для церквей и костелôвъ.

Зъ поважанємъ

І. Ржендовскій.

Повнî уряджения церковнî по дешевôй цѣнѣ уставляю, а именно: **иконастасы, ôлтари, кивоты, ôлтари процесіональнî, такожь всякî украшенія церковнî** и правдиво золоченî. На жаданье высылаю пляны.

Чернавскій,

рѣзбярь у Львовѣ, ул. Сикстуска ч 2.

Всякого рода

ВИНА

лѣчничî

достати можна кождого часу въ конторѣ

Льеопольда Литыньского

у Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14.

COGNAC

курацiйный

правдивый французскій

перворядної фирмы Ришеръ по цѣнѣ 3.50 до 7 зр. за фляшку — высылає за послѣплатою

Льеопольдъ Лѣтыньскій,

Львôвъ, ул. Валова 14.

Великій выбôръ краєвыхъ полотенъ всякого рода сырихъ и апретованыхъ.

Цѣны дуже умѣркованî.

Выробы краєвî корчиньскî!

Найдешевша и найлѣпша бѣлизна столова. Платки до носа. Ручники до натираня. Ручники звычайнî. Стирки итп.

Центральный Складъ Полотенъ корчиньскихъ

першого галицкого Товариства для краєв. пром. ткацкого.

Львôвъ, пляць Маріяцкій ч. І. „Пôдъ Прядкою.“

Чисто льнянî дрелѣхи лѣберійнî. Дыма. Зеґельтухъ. Полотенька. Зефіры и Оксфорты вôдъ 30 кр. до 50 кр. за метръ.

Пробки и цѣнники даромъ и оплачено

Замовленя на выправы, якъ тоже на всякого рода бѣлизну мужеску и дамску, принимає ся и выконує якъ найлѣпше.

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЪ

аптикарь у Львовѣ улиця Жолкôвска (коло заставы),

поручає выпробованî и за скуточнî узнанî

Пигулки зъ Гуаяколемъ

знаменитî въ недугахъ грудныхъ, яко презерватива наколи зайде обава сухôтъ, такожь въ початкахъ хоробы радикально убиваючî бактеріи. — Цѣна пуделка 1 злр. (Зô способомъ ужитя.)

EXCELSIOR

Средство дуже цѣнене у всѣхъ гостцевихъ терпѣняхъ именно застарѣлыхъ, объявляючихъ ся ломаньємъ костей и т. п.

Велике число узнань и подякъ, позваляє менѣ запоручити, що дешеве се домове средство лѣчить всякî, хотьбы застарѣлî зъ давныхъ лѣтъ ревматизми.

Цѣна фляшки 60 кр. в. а. (зô способомъ ужитя.)

Подяка. Всч. п. Брониславъ Виткевичь, аптикарь у Львовѣ.

Мило менѣ переслати В. Всечестности мои найсердечнѣйшî слова подяки за Вашъ дѣйстно чудесный *Excelsior*. Страшнî терпѣня, якî выдержавъ я зъ кождою змѣною воздуха, довгî лѣта треваючî болѣ въ костяхъ ногъ, котрымъ нѣ одна сѣрчана купѣль помогчи не могла — перестали, якъ-бы чудесною рукою ôднятî, по натертю кôлькохъ фляшокъ „**Excelsior**“-а. — Вдячнôсть моя для Васъ Пане тревати буде якъ довго жити буду, а першимъ єи ôдгомономъ най будуть тî слова моеи подяки.

Краковъ, 16 лютого 1891.

Антоній Гордыньскій.

Щоденна експедиція на провинцію за побраньємъ почтовымъ.

Прошу адресовати **В. Виткевичь,** аптикарь, Львôвъ-Пôдзамче.

АПТЕКА ПÔДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ“

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручає:

Сиропъ зѣляно-слодовый Др. Зебургера, знамените и выпробоване средство противъ всякихъ слабостей грудей и гортанки. Уживає ся що три годины для дорослыхъ по ложцѣ ôдъ кавы. — Цѣна бутельки 50 кр.

Окулиста Дръ Ґезанґъ,

б. ельевъ асистентъ и операторъ на окулистичнôй клиницѣ проф. Фукса у Вѣдни.

Львôвъ, ул. Ягайлоньска ч. 2 напротивъ нового гмаху Касы Ощадности.

Купуємо

переношену одѣжь мужеску

по найвысшихъ цѣнахъ

и ожидаємо посылокъ пôдъ адресомъ:

Експортъ суконъ

„пôдъ Опавою“

Troppau, österr. Schlesien.

Яковъ Федеръ

мѣскій лѣкарь и акушеръ

бувшій секундаріюшь общого шпиталя у Львовѣ, осѣвши въ **Устю зеленôмъ,** лѣчить всякî слабости въ кругъ медицины и хирургіи входячî.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.